

η ΦΩΝΗ του ΛΑΟΥ

αγωνιστική εθνικοσοσιαλιστική επιθεωρησία

ΤΕΥΧΟΣ 5

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1982

ΔΡΧ. 20

Έβραϊκή επίθεση
κατα της G.R.E.C.E.

Ι. ΕΒΟΛΑ:

Η παθολογική κατάσταση
της σύγχρονης Ευρώπης
Κοινωνική και οικονομική
άνισοτητα

Η τραγωδία

της Ευρώπης

ΟΧΙ

ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

Η ΓΛΩΣΣΑ

"Ένα χρόνιο πρόβλημα του Νεοελληνικού Κράτους, πού επιτηδευμένα ή άνούσια έγινε πολλές φορές αίτια διχασμού του λαού, είναι ή γλώσσα.

Καί δέν είναι οι αιώνες τουρ-νικής σιλαβιάς, ούτε τά χρόνια άλλης ξένης έξαρτήσεως, ούτε ή δυτική πολιτιστική έπιρροή πού διαιωνίζουν τό πρόβλημα. Τό πρόσφορο (λόγω πολιτιστικής άνωριμότητος), μετά τήν επανάστασι έδαφος, έδωσε τήν εύκαιρία, σε ξένους και έντόπιους άνθελληνικούς κύκλους, νά τροφοδοτήσουν μέ τό δηλητήριο του διχασμού αύτήν έδω τή χώρα. Έγινε τροφή για πολιτική προπαγάνδα από κόμματα και πολιτικές τάσεις, και τίς τελευταίες δεκαετίες, μία από τίς θεμελιώδεις... διαφορές (;) μεταξύ δεξιάς και άριστεράς.

Καί οι κυβερνήσεις αλλάζουν. Καί μαζί αλλάζει και ή γλώσσα από τή δημοτική στήν καθαρεύουσα και από τήν καθαρεύουσα στή δημοτική. Οδυνηρά επαιόλουθα, ή ταλαιπωρία του λαού (και κυρίως των άσχολουμένων μέ τά γράμματα) και -τό κυριώτερο- ή τροχοπέδησι τής πνευματικής εξέλιξεως.

Είναι σίγουρο ότι χωρίς τους διαπληκτισμούς του αιώνα μας, τά χρόνια πού πέρασαν θά ήταν άρκετά για τήν εξελικτική δημιουργία ενός συγκεκριμένου τύπου τής Ελληνικής γλώσσας. Κι αυτό, άν αναλογισθώ κανείς ότι σε ίσο χρονικό διάστημα (από τήν επανάστασι του 1821) τό τεράστιο χάσμα μεταξύ τής δημόδους και τής αρχαίζουσας έφτασε στις συζητήσιμες διαφορές τής δημοτικής και τής καθαρεύουσας.

Η δική μας λύσι, μία ακόμη προσπάθεια για συμβολή στην ένότητα, είναι ίσως περισσότερο έπισημονική από κάθε άλλη θεώρησι περί τής Γλώσσας.

Θεωρούμε τήν Ελληνική Γλώσσα ως μία και ένιαία γλώσσα, τήν δέ σήμερα καθομιλουμένη, ως άπ' εύθείας εξέλιξι τής Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας..

Διακρίνονται βέβαια οι διάφοροι γλωσσικοί τύποι, πού είναι όμως τεχνητά κατασκευάσματα, προϊόντα -κατά παραγγελίαν- συγχρόνων ή παλαιότερων "διανοουμενίστικων" κύκλων. Εφαρμόζοντες κανονιστική και ρυθμιστική άνάλυσι (δέν περιγράφουν συστηματικά και -πολύ περισσότερο- δέν έρμηνεύουν τους γραμματικούς και γλωσσολογικούς τύπους, αλλά τους ρυθμίζουν, βάσει κανόνων πού έν των προτέρων θέτουν), απέχουν πολύ από τήν καθομιλουμένη γλώσσα.

Στό περιοδικό, στην προσπάθειά μας νά παρουσιάσουμε μία όσο τό δυνατόν περισσότερο όμοιογενή και περισσότερο καλαίσθητη μορφή, χρησιμοποιούμε τήν κοινή νεοελληνική γλώσσα, στην όποία γράφονται τά διάφορα άρθρα.

Πέραν αυτού όμως, θεωρούμε όποιαδήποτε από τίς άνωτέρω εκφράσεις σαν τμήματα τής ένικης μας γλώσσας και δέν κρίνουμε ή κατακρίνουμε ή άπορρίπτουμε συγγράματα, ιδέες, άνθρώπους μέ βάσι τήν άνωτέρω διάκρισι και ως έν είναι δυνατόν άρθρογράφοι μας νά εκφράζονται καθ' όποιονδήποτε τρόπο.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η ΓΛΩΣΣΑ	σελ. 2
Πολιτική Ένημέρωσι ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	σελ. 3
ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ	σελ. 5
Έξωτερικά ΠΟΛΩΝΙΑ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	σελ. 7
Κοινωνιολογία ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ	σελ. 9
Σκέψεις ΕΣΩΤΕΡΗ ΔΥΝΑΜΙ	σελ. II
Εθνική έπιβουλή ΟΙ ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ	σελ. I3
Φιλολογικά θέματα Η ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	σελ. I5
Ποίησι ΤΟ ΣΑΙΤΕΜΑ	σελ. I8
Ντοκουμέντο ΕΒΡΑΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ G.R.E.C.E.	σελ. I9
Βιβλίο ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ	σελ. 2I
Έπιστολές	σελ. 22

Μηνιαίο περιοδικό "ή ΦΩΝΗ του ΛΑΟΥ"

Συντάσσεται υπό έπιτροπής

Έπεύθυνος κατά τον νόμο:

Βασίλειος Χρήστου

Φιλικης Έταιρείας 25

Θεσσαλονίκη

Τιμή τεύχους δρχ. 20

Συνδρομή έσωτερικού δρχ. 400

Βιβλιοπωλείο
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Φιλικής Εταιρείας 25
Θεσσαλονίκη

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Καταγγελία της
"ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ"
πού έστάλη στον
ήμερήσιο τύπο
της 14ης Ιανουαρίου

Τήν νύκτα της 13ης Ιανουαρίου, οί γνωστοί "άγνωστοί", καλοανάθρεμμένα παιδιά της Δημοκρατίας μας, έδρασαν και πάλι. Μόνιμος πλέον στόχος τους, τό "Εθνικιστικό Βιβλιοπωλείο "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ, Φιλ. Εταιρείας 25, για τέταρτη φορά μέσα σέ μικρό χρονικό διάστημα.

Η ομάδα των καταστροφέων, έκατό μέτρα μακριά από αυτοκίνητο μέ αστυνομικούς πού φρουρούσαν τό ...σοβιετικό βιβλιοπωλείο, προξένησε μεγάλες ζημιές στην βιβλιοθήκη, τήν φωτεινή έπιγραφή και τά βιβλία της προθήκης.

Κ α τ α γ γ ε λ ο υ μ ε :

-Τούς τρομοκράτες, όργανα του κατεστημένου, άβτυλες ομάδες κρούσεως των ντόπιων εκπροσώπων του διεθνισμού.

-Τό επίσημο κράτος πού καλλιεργεί και υποθάλλει τέτοιες τάσεις πού αναζητεί τους υπαίτιους των τρομοκρατικών ένεργειών στον χώρο των Έλλήνων Εθνικιστών.

-Τίς αστυνομικές άρχές, πού μέ τήν άμέλεια και τήν έλαστικότητα τους, ένθαρρύνουν τά κοινωνικά αυτά άποβράσματα για κάθε είδους τρομοκρατικές ένεργειες.

Εμάς τους Έλληνες Εθνικιστές, δέν μάς τρομάζουν, ούτε μάς προσύν τέτοιου είδους ένεργειες. Αντίθετα, άντρώνουν τόν άγώνα μας και πεισματώνουν τήν θέλησή μας για τήν τελική Νίκη.

ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ.

Εκδοτική Ομάδα
"Ελεύθερη Σκέψις"

του Ισοπεδωτισμού, της παρακμής στον τόπο μας.

Είναι οι δεξιοί, κεντρώοι, κεντροαριστεροί και παντός είδους δημοκράτες και φιλελεύθεροι, πού φοβούνται πώς θα έρθη ο καιρός πού θα αισθανθούν τους θώκους τους να υποχωρούν, τό έδαφος πάνω στο όποιο πατούν -ο λαός- να ταρακουνιέται κάτω από τά δικιά μας επαναστατικά κηρύγματα.

Είναι οι κομμουνιστές και παντός είδους μαρξιστές, πού δίκαια, μάς βλέπουν σαν τους μόνους πού μπορούν να ξεσκεπάσουν τήν προδοτική τους δράση και τους μόνους πού μπορούν να σταθούν εμπόδιο στην προσπάθειά τους για τήν

διαδοχή της παραπαίουσας καπιταλιστικής κοινωνίας.

Γιατί λοιπόν να μην είναι όλοι αυτοί πού τους καλύπτουν, τους βοηθούν, τους υποστηρίζουν; (Στήν Ιταλία, γνωστός ανακριτής είχε τό θάρρος να αποκαλύψη ότι τό κράτος του Ισραήλ βοηθάει και χρηματοδοτεί τίς "Ερυθρές Ταξιαρχίες"). Είναι ανάγκη γι' αυτούς να υπάρχουν άνθρωποι πού θα δρούν (φαινομενικά ανεξάρτητοι) σύμφωνα μέ τό δικό τους συμφέρον και θα έντελούν ένέργειες πού άν τίς έκαναν οι ίδιοι θα έντίθεντο παρουσιαζόμενοι αντίθετοι πρός τά "κατά της βίας" κηρύγματα τους.

Ετσι βλέπουμε ένοχοι να άθω-

ώνονται, καταδικασμένοι να αποφυλάκίζονται για να συνεχίσουν τό, κάθε άλλο παρά αναρπητικό έργο τους. Μία δλελληρη περίοδα του τύπου (τή μεγαλύτερη) να ξεσηκώνεται για να περισώση την τιμή δύο καταζητουμένων αδελφών, κατηγορουμένων για εμπρησμούς καταστημάτων. Τόν πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών - στέλεχος του ΠΑΣΟΚ (και σήμερα υπουργό) να τις καλύπτει και να τις κρύβη, τελικά, από τα νύχια της αστυνομίας. Την ίδια τήν αστυνομία να κάνει τα στραβά μάτια και να αδρανή. Τις διαστατικές αρχές να είθυγραμμίζονται μέ τους υπόλοιπους.

Ένα ολόκληρο κράτος, ένας ολόκληρος κόσμος είναι αντίμετω-άνικανοι ή αδιάφοροι να αντίμετωπίσουν μερικές ολιγομελείς σπείρες μηδενιστών ναρκομανών.

Αλλά τό θέμα είναι: θέλουν να τις αντίμετωπίσουν; Αυτοί οι παράγοντες της δημόσιας ζωής, αρχηγοί κομμάτων, υπουργοί, βουλευτές, παράγοντες τοπικής ούτοδιοικήσεως, αξιωματικοί της έστρατευσίας και του στρατού, δικαστικοί, καθηγητές και εκπαιδευτικοί, δημοσιογράφοι και εκδότες, όργανα του κατεστημένου, χάνουν άραγε ή κερδίζουν από τήν δράσι των παραπάνω ομάδων;

Έχουν τήν δύναμη στα χέρια τους και μās είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι χωρίς τήν υποστήριξί τους θά ύπήρχαν τέτοια φαινόμενα. Φαινόμενα - έγκλήματα για τα όποια ένοχοι είναι οι ίδιοι: δημιουργοί και δημιουργήματα, όλοι, των κατεστημένων της παρακμής ήθελιοι ούτοργοί της κατάντιας της νεολαίας. Μιάς νεολαίας, πού μεγαλωμένη σε μία κοινωνία όπου τό σύνολο σχεδόν της πνευματικής "δημιουργίας" και της κουλτούρας καταναλίσκονται σε κηρύγματα υπέρ του έσοπεδωτισμού, της δημοκρατίας, της αγάπης, της αδελφότητας, της ειρήνης και σε αντιφασιστική προπαγάνδα, είναι αδύνατο να μην βλέπη σαν μόνο έχθρό της τήν μοναδική αντικομπορμιατική τάσι της εποχής μας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ... ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΥΣΗΦΙΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 5/1/82

Στήν Δ. Γερμανία διενεργήθη από έννο Ινστιτούτο Γιάλλοπ για τήν ανάδειξη του πιο δημοφιλοϋς πολιτικού προσώπου (υπουργού) της χώρας. Μεταξύ των όνομάτων των διαφόρων διασημοτήτων παρενεβλήθη και τό όνομα ενός φανταστικού προσώπου (Μέγιερος).

Ο φανταστικός ύπουργός άνεδείχθη έντος (6ος!) σε σειρά, πιο δημοφιλής και από άρκετούς σημαντικούς ύπουργούς της χώρας.

Ας θαυμάσουμε λοιπόν τό πολιτικό κριτήριο και τό συναίσθημα εϋθύνης πού οδηγεί κάθε φορά στις κάλπες να καθορίσουν (!) τό μέλλον του έθνους τους.

Και ας θαυμάσουμε διπλά τό πολιτικό αυτό σύστημα πού έκτρέφει τήν έθνωφελή αυτή λειτουργία. Ζήτω λοιπόν ή Δημοκρατία!

Η ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Στόν δρόμο πού άνολούθησε ή Νέα Δημοκρατία και πού διευρύνει τώρα τό ΠΑΣΟΚ, έντάσσεται ή δημοκρατικοποίηση της Έλληνικής κοινωνίας, προς όλες τις κατευθύνσεις και δι' όλων των μέσων. Σ' αυτήν τήν νοσηρή πραγματικότητα και στήν πρόοδότης βασιμικό μέσον ήταν και είναι ή "Έλληνική" Τηλεόρασι. Ιδίως τώρα με τήν "Αλλαγή" (έπιτάχυνσι της ίδιας πορείας), ή είσβολή του δυσώδους μί-άσματος της δημοκρατικής κουλτούρας και πνεύματος, για όσους δέν κατάρθωσε ή Νέα Δημοκρατία να καταστρέψη κάθε ίχνους ύγιους αισθητηρίου, είναι προκλητική. Δύο τρεις ώρες "Έλληνικής" Τηλεοράσεως, κυριολεκτικά τυχαίες, θά σχολιάσουμε έν όλίγοις.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ . . . ΟΔΥΣΣΕΒΑΧ

Ὡς γνωστόν, ἡ δουλικὰ ὑποκει-
μενη στήν ἐξουσία διεθνῶν σκοτει-
νῶν ρευμάτων καί ἐπιδιώξεων δημο-
κρατία, ξέκοψε κάθε δυνατότητα ἡ
ἐπαφῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων μέ τό Ἀρ-
χαῖο Ἑλληνικό Πνεῦμα ὑπό τό κα-
φροειδές πρόσχημα τῆς . . . ἐσφαλμέ-
νης μεθόδου διδακτικῆς τους (καί
δέν καταργοῦσαν, τότε, ὅλα τά μα-
θήματα;). Πάντως γιά τοὺς ἀπογοη-
τευμένους, φαίνεται ὅτι ἀδίκαια ἀπ-
ελπίζονται. Ἦδη, οἱ δημοκρατικές
δυνάμεις τῆς χώρας, ἔχουν διοχε-
τεύσει τό πνεῦμα καί τά μέσα τους
πρός αὐτή τήν κατεύθυνσι γιά τήν
πολιτιστική ἀναγέννησι τοῦ λαοῦ.

Ἐπί παραδείγματι, στά πολιτιστικά
θέματα, μετά τίς βραδυνές εἰδήσεις
τῆς ΕΡΤ παρουσιάσθηκε περιοδεύων
παιδικός θίασος, πού ἐξυπηρετεῖ,
ὅπως φυσικά δήλωσαν οἱ ἐμπρόσωποί
του, τήν πολιτιστική μόρφωσι καί
διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν τῆς ἐπ-
αρχίας. Καί ἐπί αὐτοῦ, ἐμμηδενί-
στης, πραγματικά, κάθε τυχόν ἀμ-
φιβολία μέ τήν ἐνδεικτική παρουσί-
ασι μέρους παραστάσεως· συγκεκρι-
μένα, ἡ Ἑλληνοπρέπεστατη αὐτή δι-
απαιδαγωγική πολιτιστική ἐξόρμησι,
παρουσιάζει στά Ἑλληνόπουλα τίς
περιπέτειες τοῦ . . . Ὀδυσσεβάχ. Δέν
καταλάβατε; Μά δέν θυμᾶστε, αὐτοῦ
πού περιπλανήθηκε τόσα χρόνια, γιά
νά ὑψίση στήν πατρίδα του Ἰθα-
γάτη; Πάντως, ἐγώ τουλάχιστον,
συνέλαβα τόν ἑαυτό μου σέ ἀπαρα-
δεικτη χονδροειδῆ ἀγνοια βασικῶν
πραγμάτων· συγκεκριμένα, ἀκουγα γιά
πρώτη φορά ὀνόματα πόλεων πού πέ-
ρασε ὁ θρυλικός . . . βεζύρης Ὀδυ-
σεβάχ. Πάντως, ἔμαθα μερικά ἀπ' τήν
μέσω κουλτούρας ἐνημέρωσί μου (δυσ-
τυχῶς, τά περισσότερα στάθηκε ἀδύ-
νατο νά τά συγκρατήσω). Ὁ Ὀδυ-
σεύς -συγγνώμη, μπερδεύτηκα- ὁ Ὀ-
δυσσεβάχ, πέρασε καί ἀπ' τήν Ἰσα-
ράχ, ἀπ' τό Κιραζάρ, τήν . . . Βαγδά-
τη καί συνάντησε τοὺς Κυκλωποδρα-
κογλοικιλιάριζους.

Θά ἤθελα πολύ, καθῶς κάθε ἀ-
γγράμματος ἀλλ' ὑπέρῆφανος Νεοέλ-
ληνας, νά ἐνημερωθῶ πλήρως βλέπον-
τας ὅλη τήν Ὀμηρική, ὄντως, περιπέ-
τεια τοῦ Ὀδυσσεύς. Τί κρίμα πού
δέν εἶμαστε παιδιά γιά νά μορφω-

θοῦμε καί ἐμεῖς γιά τόν "Ἑλληνα βε-
ζύρη Ὀδυσσεβάχ. "Αχ! Κατακαυμένο
Ἑλλαδιστάν!

Πολύπλευρη ἐνημέρωσι

Ἐπίσης ἡ τηλεόρασι ἐνισχύει τό
ἥρωικό φρόνημα τῶν Ἑλλήνων παρου-
σιάζοντας ὄχι μόνο θέματα Ἀρχαῖα
Ἑλληνικά ἀλλά καί . . . κλεφταρματο-
λικούς ἀγῶνες. Τουλάχιστον αὐτό ἰ-
σχυρίστηκε ὁ κριτικός πού προλόγι-
σε στήν τηλεοπτική παρουσίασι τῆς
"μεγαλειώδους δημιουργίας" τοῦ Σ.
Μ. Ἀϊζενστάιν (τό ὄνομα δέν φαίνε-
ται καί τόσο Ρωσικό!) "Θωρηκτό Πο-
τέμιν", παρομοιάζοντας αὐτή τήν
ἐξύμνησι τῆς "Ὀχτωβριανῆς Ἐπανά-
στασης" μέ τά δημοτικά τραγούδια
πού ἐξυμνοῦν κλέφτες καί ἀρματω-
λούς. Ἔτσι, λοιπόν, καί ἡ ΕΡΤ, ἀ-
ποφάσισε ἀντί νά μᾶς δείχνη δημο-
τικὰ τραγούδια, νά μᾶς δείχνη παρ-
όμιους (κατά τίς ἐκφράσεις τοῦ ἰ-
διου κριτικοῦ) "ὕμνους πρὸς τήν ἐ-
λευθερία" καί "μαζικούς ἐπαναστα-
τικούς ἀγῶνες". Ἐπί τῆς εὐκαιρίας, τό
ἔργο αὐτό εἶναι τέλεια μελετημένο
προπαγανδιστικά, μέ διάχυτα νομ-
πλεξισμό τῶν (ὄχι μόνο οἰκονομικά)
κατωτέρων καί ταξικό μίσος καί ἐκ-
πληκτικά ἀπλοϊκή παρουσίασι· χαρα-
κτηριστικό παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἀ-
πλοϊκότητος, εἶναι τό ἐξῆς: Σέ μιὰ
στιγμή τῆς ἐξεγέρσεως στήν Ὀδησσό,
κάποιος φωνάζει, ἀπλᾶ, στόν χώρο
ὅπου οἱ ἐξεγέρσεις ἔχουν ἐπικρατή-
σει: "Κάτω οἱ Ἑβραῖοι" (γιά μερι-
κούς πού ἀγνοοῦν τήν ἀπροκάλυπτη
πρωτοκαθεδρία τῶν Ἑβραίων στήν . . .
ἐπανάστασι τοῦ προλεταριάτου τε-
λείως ἀνεξήγητα). ὅποτε, στρέφει
κατ' ἐπᾶνω του τό ἀναβράζον πλῆ-
θος, πρῶτα τό βλέμμα, ἀμέσως μετά
τήν δύναμί του, αὐθορμήτως καί ὀ-
μοθυμαδόν.

Ὅλοι πρέπει νά περιμένουν ἤδη
τί ἄλλο θά μᾶς φορέσουν μελλοντικά·
ὅλα δείχνουν ὅτι κανεῖς φραγμός δέν
ὑπάρχει σ' αὐτούς πού, δημοκρατι-
κότητα διευθύνουν καί προγραμματί-
ζουν τήν ζωή τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπό
τοῦ μᾶς ἦρθαν ἀραγε; Καιρός ν' ἀ-
νναζωσθοῦμε· μᾶς παραπῆρε ὁ λήθαρ-
γος.

